

խովին կը հարթէ. նոյն ձեռագիրը գտնուած է Փարիզի Ազգ. Մատենադարանին մէջ (Թ. 3). Goussen թարգմանած է զայն և ծանօթագրելով կազմած է Երուսաղէմի ուխտատեղիներուն ցուցակը, օգտուելով նաև վրացերէն երկու ձեռագիր տաղարաններէն, որոց մին գտնուած է Երուսաղէմի երբեմն Վրաց, այժմ Յունաց Ս. Սաչ վանքին մէջ, իսկ միւսն ալ Սատպերտի եկեղեցւոյն մատենադարանը. (Revue Biblique, 1924, էջ 611-623): Արդ՝ Գերման գիտնականին հրատարակած վրացական ցուցակին զիմելով՝ կը տեսնենք որ Գաթիզնայն (Ս. Կուսի հանգստեան տեղը), որ է Հայոց Ս. Աստուածածնի վանքը, ունի հետեւեայ ծանօթութիւնը. Օգոստ. 13ին, «Ի վերայ ճանապարհին Բեթղեհէմի, ի Գաթիզմա, Յերրորդում մզոնի, ի գիւղն Պէյթ Էպրի, նաւակատիք Ս. Աստուածածնի»: Ահա այս կերպով կը ճշդուի թէ՛ Օգոստ. 13ին, նոյն վանքին նաւակատիքը տեղի կ'ունենար, ըստ վերոյիշեալ կանոնի. ոչ թէ Օգոստ. 15ի Աստուածածնի Տօնին, որ յատուկ էր միայն Գեթսեմանիի տաճարին: Վանքին գտնուած գիւղը Պէյթ Էպրի, արդի Պէյր Պանիր գիւղին մէկ սխալ ուղղագրութիւնն է: Պէյթ Պահիր, ուր շինուած էր Ս. Աստուածածնի վանքը, կը գտնուէր Հռաքէլի գերեզմանին մօտերը. և նոյն գիւղի սահմանին մէջ կը համարուին՝ մօտակայ Պէյթ Ճալա գիւղն և Հայոց Ս. Յակոբայ վանքին Պարնէսկր կոչուած ձիթատանն ու այգեստանը և հողերը: Առաջնոյն Յունաց Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ մէջ, մինչև հիմակ ցոյց կը տրուի Ս. Կուսին նստած քարէ աւանդական աթոռը. իսկ երկրորդին ընդհանուր տարածութեան վրայ տեղ տեղ երևան եկած են քրիստոնէական վիմափոր գերեզմաններ և հին ջրհորներ, տապանաքարեր որոնցմէ ոմանց վրայ գտնուած են նշանագրեր (Palestine Exploration Fund, 1902, էջ 237-240). իսկ տեղւոյն սենեակներու նորոգութեանց ժամանակ, երևան հանուած են հայկական տառերով քանդակուած քարերու բեկորներ (Աստուածատուր եպս. Տ. Յովհաննէսեանի, Ժմնագրիկն. Պսմ. Երտղմի., Հտր. Ա. էջ 298).

